

WILLIAM STEWART McLINTOCK

J/38773 R/116756

Officier, Navigator.

Over de familie.

William Stewart McLintock is geboren op 24 december 1922 in Glasgow, Schotland. Hij was niet getrouwd. Hij was de zoon van John McLintock en Jean Stewart, die beiden in Schotland zijn geboren, resp. in Glasgow en Lanark. Zij woonden in Regina, Saskatchewan, 1277 Pasqua Street. Het beroep van zijn vader was horlogemaker. Zijn moeder stierf al op 25 januari 1942. Hij had 1 broer Peter en 2 getrouwde zussen Agnes Stewart-McLintock en Flora Dudley-McLintock. Peter en Flora woonden op hetzelfde adres in Regina, Agnes woonden in Winnipeg, Manitoba, 260 Sharpe Boulevard.

Van 1931-1935 op de Herchmer Public School (Grade 8), van 1935-1939 op het Scott Collegiate (Grade 12), beiden in Regina. Van 1939-1942 gewerkt als bankbediende bij de Bank of Nova Scotia. Hij had geen specifieke hobby en sportte actief op recreatief niveau honkbal, golf en tennis.

Militaire zaken.

Op 8 oktober 1942 is hij ingeschreven bij de Royal Canadian Air Force in Regina. Zijn opleiding en training heeft hij achtereenvolgens gekregen tot 27 oktober 1942 in Regina, tot 8 december in Brandon, Manitoba, tot 21 februari 1943 in Mossbank, Saskatchewan tot 2 mei weer in Regina tot 23 juni in Forth William, Ontario tot 10 juli weer in Brandon, tot 12 december in Portage La Prairie, Manitoba en tot 28 januari 1944 in North Bay, Ontario. Daarna naar Groot Brittannië.

Hij is op 21 september 1944 om het leven gekomen, omdat zijn vliegtuig werd neergeschoten bij de Sonniushoeve, Sonse Heide, Noord-Brabant bij de bevoorrading van troepen die deelnamen aan Operatie Market Garden.

Hij is tijdelijk begraven op Amerikaanse Begraafplaats in Son, Noord-Brabant, Sh 2A/3A , 1/250.000, E444283. Op 19 mei 1946 is hij herbegraven op de Britse Oorlogsbegraafplaats in Bergen op Zoom, Plot 24, rij C, collectief graf 1-3.

Bijzonderheden.

- Tekst op grafsteen: "The lads who will die in their glory and never be old (A.E. Houseman)", hetgeen betekent: "De jongens die in hun glorie zullen sterven en nooit oud zullen worden (A.E. Houseman).
- Hij heeft de volgende onderscheidingen ontvangen: 39-45 Star, General Service Medal, Aircrew Europe Star, France and Germany Star, Canadian Volunteer Service Medal and Clasp, en de Operational Wings.
- De totale verdiensten in bijna 2 jaar actieve dienst bij de RCAF: 322,85 \$(Canadian).
- McLintock's vliegtuig (Douglas, Dakota, MKIII, KG387, Z2-UF, RAF 437 Sqdn) steeg op van Blakehill Farm, Engeland op 21 september 1944 om 13.17 uur voor een bevoorradingsvlucht voor de troepen, die deelnamen aan de operatie Market Garden bij Arnhem, Nederland. Van deze missie is het niet teruggekeerd, omdat het boven Sonniushoeve, Sonse Heide, Noord-Brabant om 13.17 uur werd neergeschoten door Fw-109.

Namen, dienstnummers van de bemanningsleden:

Piloot R.W. Alexander (RCAF), J/2833

2^e Piloot W.S. Mc Lintock(RCAF), J/38773

Navigator A. McHugh (RAF), 1378949

Radiotelegrafist J.Rechenuc (RCAF), J/20238

Bevoorraader F.G.W. Yeo (RASC), T/14673529

Bevoorraader H. Woodward (RASC), T/1455222

Bevoorraader O. R. Jones (RASC), ?????

Bevoorraader A. E. Hall (RASC), T/187220

Van de 8 bemanningsleden was er 1 van de Royal Air Force, 4 van de Royal Armed Service Corps en 3 van de Royal Canadian Air Force. Van hen overleefden er 3 de crash (A. McHugh/J. Rechenuc/ O .R. Jones) en zijn ondergedoken. De anderen zijn tijdelijk begraven in Son en later herbegraven op het Britse Oorlogsbegraafplaats in Bergen op Zoom.

Bron: <https://www.verliesregister.studiegroepluchtoorlog.nl/zz.php>

- In onderstaande link wordt zeer uitvoerig de geschiedenis van het RAF squadron 437 beschreven.

Bron: <https://arc.forces.gc.ca/en/article-template-standard.page?doc=operation-market-garden-437-squadron-s-baptism-of-fire/jzx4kseq>

- Het relaas over het neerstorten van het vliegtuig van William Stewart McLintock wordt uitgebreid beschreven op <http://www.warcemeteries.nl/Alexander2.html>. Het komt voort uit het onderzoek naar Robert Wilfred Alexander, waarvan reeds een verhaal is gemaakt. Om authenticiteitsredenen is het niet vertaald in het Nederlands, zie hieronder.

According to the Roll of Honour published by the Society of Friends of the Airborne Museum (Jan Hey 1999 and 2011) Alexander was the pilot of Dakota KG-387. On 21 september 1944 the aircraft left Blakehill Farm at 13.14 hrs on a resupply mission to Arnhem. It was shot down by German fighters and crashed in a field near Esp, a small hamlet between Eindhoven and Son, just south of the Wilhelmina Canal. Only three men survived the crash. The five casualties were buried in the temporary US Military Cemetery at Son. Robert Wilfred Alexander was not officially identified until 1996.

The author of the book "Green On!" (Arie-Jan van Hees) wrote about the crash of Dakota KG-387. On pages 236 and 237 Van Hees quotes Flying Officer John Rechenuc who survived the crash: *"After dropping our supplies at Arnhem, we climbed to about 7000 feet, above the haze that persisted around that area. I was in the astrodome reporting all the aircraft that I saw to the pilot until I was told to go to the rear and see whether or not we suffered any flak damage over de DZ. I proceeded to take off my harness and Mae West and then went to the rear to have a look at the controls.*

On coming back to the cabin I reported to the pilot that there was no damage and went back to my radio seat, put my harness and sat down to log what I had done. Then everything happened all at once. At first I had thought we were hit by flak since I was not sure whether or not we were on track. Bob Alexander, the pilot, was hit on the first burst and his head and right arm were bleeding badly. He slumped over the wheel and I did not see him move after that. The starboard controls were shot away and the engine was racing away at a very high pitch. On the second burst McLintock, the second pilot, was hit and McHugh, the navigator, who on hearing the metal striking, stood up and a bullet lodged in his back and he fell downward in the aisle. Then there was a succession of burst, about seven in all. I noticed that we were on fire from stern to stern, and then bent over McHugh to see how badly he was hit. He got up and excitedly said to bale out. I learned later from McHugh that McLintock had taken over the controls after Bob was hit and had given the order to bale out. We put on our chutes and proceeded to the rear. Three of the RASC men (Corporal Hall, and Drivers Woodward and Yeo) were lying on the aircraft floor in their pools of blood and there was no sign of movement from them. The fourth man (Lance Corporal James) was putting on his chute at the rear of the aircraft. By this time the fire had spread and was gaining in volume. I looked at the tail of the aircraft and it was blazing away. I went out and McHugh pushed the RASC man out as he went. Just as they went out the port wing and engine blew away and the aircraft was enveloped in flame. The plane did a half circle to the left and disappeared behind a clump of trees, in a dive. The only thing I saw after that was a great big puff of black smoke from the spot where the aircraft disappeared." Dakota KG-387 was probably shot down by German fighter pilot Alfred Heckmann. On 21 september 1944 Heckmann shot down four Dakotas within a time span of four minutes, between Veghel and Eindhoven.